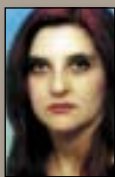

Изложби

Прв пат во Република Македонија аранжирана е и мошне инвентивно поставена изложба од ваков вид.

"Звуците на Шопен, Брамс, Моцарт, Бетовен, Бах секојдневно се разливаа низ Широк сокак и во стариот дел на градот. Тоа е атмосфера кога во ужасите на овие балкански простори, Битола зрачеше како некаков чуден остров со друго време, друг простор далеку од сè, а блиску до животот на речиси секоја тогашна европска метропола", вели м-р Ирена Ружин.

Пишува: Милева ЛАЗОВА

ВО БИТОЛСКИОТ МУЗЕЈ И ЗАВОД 3 "БИТОЛСКИТЕ КЛАВИРИ"

СО ШОПЕН И БАХ "ИСВИРЕЛЕ" НЕП ПОЕТИКА НА ЕВР

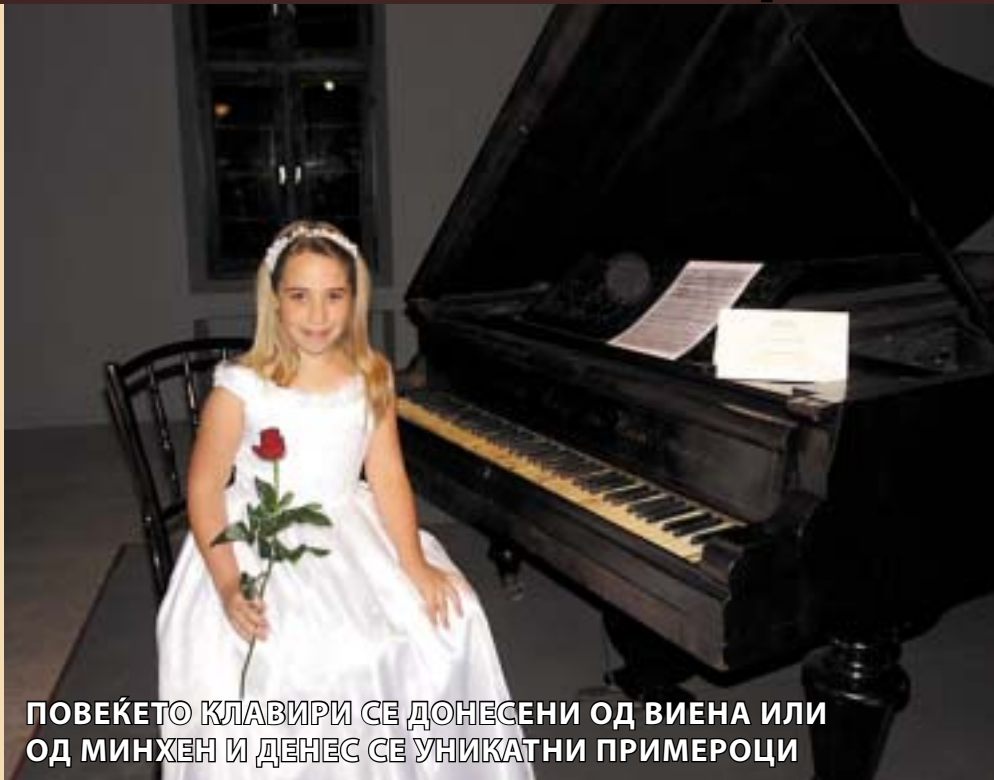
Во битолскиот Завод за заштита на спомениците и Музеј беше отворена интересна изложба - "Битолските клавири". Претставени се експонати преку оригинални примероци и поголеми и репрезентативни фотографии, односно изложени се 4 оригинални клавири и 18 големи банери со фотографии од останатите.

Тимот од шестмина компетентни лица - Владо Ѓоревски, историчар на уметност; Наде Геневска Брачиќ, етнолог; фотографите Христо и Елена Бојациеви; Зоран Николовски, архитект; и програмската директорка м-р Ирена Ружин, шеесеттина дена истражувале и собирале податоци во домовите на сопствениците на клавириите, за на крај да ја подготват и да ја презентираат изложбата пред пошироката јавност, која пројавила голем интерес да ја проследи.

"Прв пат во Република Македонија - вели програмската директорка Ирена Ружин - аранжирана е и мошне инвентивно поставена изложба од ваков вид, изложба која не само што ги следи специфичните патишта на

СО НИВ МОЖЕ ДА СЕ ПРОСЛЕДИ ИСТОРИЈАТА И НА

ПОВЕЌЕТО КЛАВИРИ СЕ ДОНЕСЕНИ ОД ВИЕНА ИЛИ ОД МИНХЕН И ДЕНЕС СЕ УНИКАТНИ ПРИМЕРОЦИ

КЛАВИШИТЕ ЈА ОВТОРЛИВАТА ОПСКА БИТОЛА

МНОГУ ПОЗНАТИ БИТОЛСКИ СЕМЕЈСТВА

старите битолски клавири, туку и мошне сугестивно и уметнички впечатливо во самиот дизајнерски концепт ја реконструира неповторливата поетика на едно изминато и мошне значајно време во историјата на овој град. Низ изложбата за битолските клавири може да се проследи и историјата на повеќе познати битолски семејства.

Присуството на поголем број клавири во Битола има своја европска генеза. Тие се своевиден материјален доказ за значењето на овој дел од Балканот - значење кое зборува за едно вечно присуство и корелација во и со Европа".

Како што понатаму потенцира Ружин, првите клавири се донесени околу 1840 година од страна на француските католички сестри. Музичирањето и едукацијата која тие ќе ја извршат кај населението бил значаен импулс во промената на духовниот, на културниот живот во градот и воопшто во севкупната измена и преобразба на естетските сфаќања.

"Подоцна клавириите станаа составен дел во ентериерот на речиси секое побогато семејство. Звучите на Шопен, Брамс, Моцарт, Бетовен, Бах секојдневно се разливаа низ Широк сокак и во стариот дел на градот. Тоа е атмосфера кога во ужасите на овие балкански простори, Битола зрачеше како некаков чуден остров со друго време, друг простор далеку од сè, а блиску до животот на речиси секоја тогашна европска метропола. Најголемиот дел од клавириите се донесени од Виена или од Минхен и денес некои се уникатни примероци, кои што не можат да се најдат и во спомнатите престолнини. Не е ниту чудо што во овој период Битола ја посетил и Вагнер, како што не е чудо што на еден од изложените експонати - Виенскиот клавир некаде во педесеттите години на XX век се компонирани првите македонски опери 'Гоце' и 'Цар Самуил' од битолчанаецот Кирил Македонски", додава програмската директорка Ружин.

Овој пресек и своевиден потфат на битолскиот Завод и Музеј е силен и несоборлив доказ дека Битола и Република Македонија отсекогаш биле дел од Европа не само географски туку рамноправен духовен и културен сегмент, со високи норми и естетски критериуми, кои се во фокусот и во високите дострели на европската култура воопшто.